

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 627. Honorii Pap. Annus 2. Heraclii Imp. Annus 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

habe potestas tradita docent: quæ cum dubium non fit...

Magna quidem Dei providentia conrigit declarantem...

Quæ semper in Persibus, datur in custodia, sitam in quibus...

Qui Magistratus: Miser, inquit, non cum, quem vos Christum...

Respondens autem Magistratus: Quid tibi, inquit, cum his...

& valde experenda & invidiosa, nomen scilicet, delicia & divitia...

Sequenti autem die, cum rursus Magistratus venisset ad custodia...

Hanc Anastasius cum prudentia constantiam nulla moderatio...

Cum is autem, cui erat commissa cura carceris, Sellarum esset...

Non multum temporis intercessit, & rursus veniens ille Mag...

Cum autem idem esset Anastasius, & nec hic velinaretur, nec...

VI. ANAST. DIRA PAT. TA.

VII. ANAST. DIRA PAT. TIVE.

VIII. VISITA. TR A. CHRISTI. ANIS ANA. STASIVE.

IX. EVRYM. REPATIT. QUASTIO.

X. DIRIS AT. TICITVE. TOMEN. TIS ANA. STALIVE.

Omnia ego sepe pendentes & sic diuissim duabus horis reliquit...

XI. ALII ET...

Hinc cum omnem suam superandi martyri Rex abiecisset...

XII. S. ANASTASIO...

Carnifices autem, cum sacrum illud caput amputassent...

XIII. DE SYGIA...

Nos vero, quae interea post illam martyri necem...

dem aduersus eum pro Heraclio pugnatus Anastasius...

Illic vero Romanorum insensa signa bellica in praeliis...

Dum haec agerentur in Perside, contigit solum obidionem...

Etenim cum Cosi hoies Seleuciae, ubi degebat, in desidentiae...

Cum, inquit, Cosi hoies fugere tentasset, ut valde...

quo ad eam dicentem: Descende ad Terrapolum, sanctique Anastasia intercessionem apud Deum posse, quo sana fiat. Ipsa igitur cum surrexisset ex grabato, in memoriamque blasphemiam illa & impia verba, qua contra caput suum dixerat, restitit; convocato liberis suis, ad eos dixit: Tollite me, tollite me, inque templum sancti Anastasii concedamus: siquidem iam edocta sum meo cum periculo, reliquit ex Perside venientes, adorandas, venerandasque, & que Deus facerant, ea non esse communia appellanda. Inpositam itaque eam feretro humiliter.

Non alia quidem, quam ista digna supplicia per filium ministrata debebantur homini, qui ausus fuerat post plurima admilla nefanda, etiam in sacrosanctam Dominicam Civitatem Hierosolymis manus violentas inacere, in terra manibus collocare, & in Persidem secum fect. Deo- car omnino isti omnia perpeti ingratum & perfidum Regem, qui (vix ipse prodidit confessione amplis notis in auro figuris, vt superius suo loco est demon- stratum) Dei beneficio & sancti Sergii matris interces- sione regnum fuerat consequutus. Ita plane iusto Dei consilio decens fuit deorsum iterum elatum ac sublimem merent nullas pacis condiciones Heraclii supplicis vel audire volentem, vnam illam tantum (sem salutaris eidem offerentem, si procul abiecit Christiana religione, Per- sianum Deos colentem Romani omnes: nam putavit infer- ris, vbi Catecum captivum duxit, se Deum Christiano- rum putaret superasse. Ita quidem subire a suis Perbis tor- menta meruit Rex, qui, auctos ante dies in sanctissimum martyrem Ananiam Paulum fecerat. Pognavit sane, & cunctis impium tyrannum martyri occulis, & captivata fuerat illa Crux cunctem divitiarum intulit capienti. Enimmodi esse solent Christiane victorie, vt tunc in o- mniab vincer Chastus, cum omnia viden pollunt ab hostibus superata.

At non cu quanta victoria glorioso: i triumpho, immo triumpho. Et videlicet de singulis, i triumpho martyri occulis, cum eius veniendum corpus religiosa pompa Catecum transferretur i Perside. Triumphavit sanctissi- mus C. in eum ille primum loco reddidit, & soluro vin- culis Pontificis Zachariae celebri cultu Hierosolymis re- stituitur. Ego paciter & triumphum omnibus Imperato- rum triumphum augustiorem Heraclius Imperator. Sed de his singulis paulo fulius nobis agendum.

Quid vero ad Anastasii martyris, qui & ordine pri- mianus, triumphum perinet: desideratur in Actis eius miraculo Casarem facta in Palestinum, vbi primum contempsum centalle pro fide, a que impios superasse, primum in Acta illa, adhuc extabat liber miraculorum eius, qui & ipse perit, fragmento dicitur extat saluo, quod in frequenti Partum consilio recitatum existit quod que perierat in Actione quarta posterioris Niceni Conci- lii re videlicet: Agulum, & in Casarea Palastina regione mi- nistra a sancto vire designata videri fecimus. Cum sancta civitati re- ligioe sacra appropriasset, omnibus rei ea fuit declarata & significata. Itaque lacrima magna per fusi omnes, surgentes sub- ito, inque sacra pallantes invocant, obviam facti sunt in vene- randa Despate ade, que appellatur Nova. Illic cum Cruce & supplicativo egressi sunt lati & gaudentes cum gratiarum a- ctione sacro reliquis manibus in memoriam sancti offerentes: cum multo quodam ex primariis civitatis sacris, cui nomen dretre, rursus a vidente, quem Graci d eervio vocant, longo absentia, ad insulicatum conversi dicit: Ego reliquias e Perside venientes nunquam venerabo. O miseram & despectam semitam! Non cadunt hic vestigia sacri Davidi a vocem increpantur eos, qui impu- dentia & invidiam ore quidam effutunt: Cessare, inquit, facias longam tuam a male, & labia tua ne loquantur dolam. Quia ge- nus glorificavit, quo glorificat Deum in hanc designant, deinceps reverentia audiet.

Cum sacra reliquia in urbem delata fuissent, communi sen- tentia ante martyri oratorium prope Terrapolum (locus h est in medio cantatu) construere decreverunt; quin etiam illius ima- ginem illic constituerunt. Iam cum esset extructum oratorium, sanctus martyr in habitu monachi per somnum coram mis- tra adiret, illeque ait: E laudis agrotas? Ipsa autem respondit: Non, inquit, domine: neque enim quisquam mali sentio. Post- que hoc dixisset, exprosecuta, subito dolores in se vultu fuisse, utque clamare & gemere, atque adeo graviter afflicta fuit, vt non ita quidem sari habuerit, qui expectare quisset, qua- rum tunc fuit & vehementis doloris causa, quisve auctor esse possit. Sic enim quatuor diebus in cruciatibus subsistit. Quomodo autem illi sed orationem vultu sibi fuit illum adstantem, ac-

quo ad eam dicentem: Descende ad Terrapolum, sanctique Anastasia intercessionem apud Deum posse, quo sana fiat. Ipsa igitur cum surrexisset ex grabato, in memoriamque blasphemiam illa & impia verba, qua contra caput suum dixerat, restitit; convocato liberis suis, ad eos dixit: Tollite me, tollite me, inque templum sancti Anastasii concedamus: siquidem iam edocta sum meo cum periculo, reliquit ex Perside venientes, adorandas, venerandasque, & que Deus facerant, ea non esse communia appellanda. Inpositam itaque eam feretro humiliter.

Cum autem appropinquaret ipsi loco, ipsa enim consecrata Sancti imaginem, cum lacrymis caput exclamare: Hic est, qui in somnis vere a me visus instruxit me de malis, qua me habent. Deinde sensam in solum prosternens, Sanctamque orationibus fle- bilibus martyrem placans, sana firmaque surrexit: & qua pau- lo ante alieni pedibus incedebat, extremaque patiebatur, nunc in iitans domum vna cum reliquis, Deum glorificans, martyrem- que magnificans perrexit. huculque in Synodo recitatum, cum mox eadem Acta Nicena ista subiungunt: Petrus & Petrus religiosissimi presbyteri, Vicary Hadriani Pape veteris Ro- ma, dixerunt: ipsa illa imago in presentem diem Roma est in mo- nasterio cum pretioso capite. Ioannes Episcopum Tauromena dicit: Recte dixerunt venerabiles Vicary: nam & in Sicilia mulier- cula, cum demonio vexaretur, Romam profecta, ad imaginem sanctissimam supra dictam sanata est. huculque de Anastasi- fac is reliquis, & veneranda eius imagine Acta Niceni posterioris Concilii. Ex quibus satis intelligere potuisti, non solum e Perside Casarem Palestinae S. Anastasium longam duxisse in sui corporis translatione triumphum, sed & ipsum Romam vique, cum illuc sacrum translatum est caput & veneranda eius imago, summa glo' la propaga- tum. Extant adhuc ibi eadem sacra pignora, caput ip- sium & eadem sacra imago decentissimo orn tu recondi- ta, vt primum tunc translata sunt in monasterium san- cti Vincenii ad aquas Salvias, quod & actum est etiam Ecclesia nomine S. Anastasi.

Sed iam de Crucis triumpho ex perfido victo, ac neci dato tyranno agamus. Cosrois enim filius, Syroes di- ctus, occiso patre, & potius regno Persarum, non imme- mor eius quam pepigerat, pacis cum Heraclio Imperato- re, euestigio Romanos omnes soluit captivos, interque eos Zachariam Hierosolymorum Anulitem, liberof que ab re iullit, simulque sacratissimum venerande Cru- cis lignum illa iam ip iam quidem & intactum, dixerim nec a Petris quidem visum, existit: etenim teste Suida (quod diximus) signaculum, quo clausum erat, fuit in- ventum illatum. Sane haec Suidae verba in Heraclio: Ipsi vero accepti vivis ligni obsequati, quem admodum accepta fuerant atque permanserant, Hierosolymam profectum. Modesto Pontifici atque eius clero monstravit. Iti & sigillum nicolense & in- tallum agnovit, & cladem ab eo susceperunt, & adorarunt, & in altum susulerunt. Imperator igitur ea Byzantium misit, qua Sergius in Ilacbernis reposuit. haec Suidas.

Ex quibus etiam intelligis, Zachariam Pontificem, antequam Hierosolymam veniret, esse defunctum, & qui haec tenus (vt diximus) eo absente illam Ecclesiam cura-asset, Modestum in locum eius esse susceptum. Verum, alii his repugnant, vt Theophanes, & (quod maius est) communis Ecclesiae traditio, habentes scilicet Zacha- riam excepisse Hierosolymis Heraclium & sanctam Crucem. Porro primum ad aenile Heraclium Consttan- tinopolim, sequenti vero anno Hierosolymam esse pro- fectum, reportasseque illuc sanctissimam Crucis lignum, Annales prodant: eo enim gloriosior extitit venerande Crucis triumphus, quo longiori ambitu est perductus, accu- rentibus ad spectaculum vbique fidelibus cum sus- citibus atque luminibus, & ex vobis hymnos sacros tanta- victorie occinentibus.

Ipsi vero Imperatori Crucis virtute datum, vt long- ge praclarus, quam quiuis ante Romanorum Imperato- rum de victore Cosrohoe, qui & vinci credi non pote- rat, triumphavit. Non metimur ex pompa ducta gloriam tanti triumphi, quamvis nec ista caueat, sed ex iteratis per annos septem victoriis, quarum causa per annos singulos singuli etiam ipsi dece nendit triumphi. Quo-

XXII. POENI- TENS MY- LICE SA- NATVR.

DECAPITE AT IMAGI- NE S. ANA- STAS. ROM- ANI TRAN- S-LATIS.

XXIII. S. CRUCIS POST VIC- TORIAM TRIUM- PHVS.

XXIV. ZACHAR. REDIIT HIEROSOLY- MAM.

XXV. TRIUM- PHVS HE- RACLII.

nam idem amplexatus fuit. Quomodo vero ista se habuerit. Bedam narantem andiamus, qui haec ait: Regis accepit Rex Edmuus cum cunctis gentis suae...

Paulinus autem ex eo tempore sex annis continuis, id est, usque ad finem Imperii Regis illius, verbum Dei in hac provincia praedicabat. quos quaterant praecedens ad vitam aeternam, in quibus erant Osfridas, &...

Hac quidem in provincia Berniciorum: sed & in provincia Deiorum, ubi saepius manere cum Rege solebat, baptizatus in fluvio Sualta, qui vicum iuxta Cataractas praeterit. Nondum enim oratoria vel baptisteria in ipso oratorio nascentis ibi Ecclesiae poterant edificari...

provinciae Alduulf (qui nostra aetate fuit) usque ad suum tempus petdaralle, & se in puertia vidisse testatur.

Erant autem praefatus Rex Reduualdus natu nobilis quamlibet acta ignobilis, filius Tynti, cuius pater fuit Vuffa, a quo Reges Anglorum Orientalium Vuffingas appellantur. Verum Carpualdus non multo post, quam...

Pradicabat autem & Paulinus verbum etiam provincia Lindis, qui est prima ad meridiam Humbri summi regni, pertingens usque ad mare: Praefectumque Lindocinae civitatis, cui nomen erat Blecca, primam cum domo sua conseruit ad Domum. In qua videlicet & Ecclesiam operi egregy de lapide fecit, cuius tecto vel longa incarta, vel hostili manu detecto, parietes haecenus stare videntur. & omnibus annis aliquo miraculo sanitarum in eodem loco solent ad utilitatem eorum, qui fideliter quaerunt, ostendi. In qua Ecclesia Paulinus, transiit ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecravit Episcopum, ut in sequentibus suo loco dicemus. De huius fide provinciae narravit mihi presbyter & Abbas quidam vir veracissimus, de monasterio Deartan, vocabulo Deda, reversisse sibi quendam seniorum, baptizatum se fuisse die media a Paulino Episcopo, praesente Rege Edmuo, & multum populi turbam in fluvio Trebenta, iuxta civitatem, qua lingua Anglorum Tannisfogacstir vocatur: qui etiam effectum eiusdem Paulini referre esse solitus, quod esset longa statura, paululum incurvus, nigro capillo, facie macilentia, naso adhaerente perenni, venter abili sinu & terribili aspectu. Habuit autem secum in ministerio & lacerbum diaconum, virum virique indolis ac nobilium in Christo & in Ecclesia, qui ad nostram usque tempora permansit.

Tanta autem eo tempore pax in Britannia, quoquoque imperium Regis Edmuo pervenerat, fuisse perhibetur, ut (sicut usque hodie in proverbio dicitur) etiam si mulier una cum rebus nato parvulo vellet totam perambulare insulam a mari ad mare, nullo se ledente, valeret. Tantum quoque Rex idem utilitati suae gentis consuluit, ut plerisque in locis, ubi fontes lucidos iuxta publicos viarum transitus conspicit, ibi eis refrigerium viantium creatus spiritibus & arcos caucos suspendi iuberet, neque hoc quisquam nisi ad usum necessarium contingere praemagnitudine vel timore eius auderet, vel amori vellet. Et modo haec facti, quae cepta hoc anno, in reliquos posteriores sunt propagata: reliqua vero inferius secundum ordinem temporum describemus. Sic igitur magno Dei beneficio factum est, ut populus, qui ambulabat in tenebris, videret lucem magnam, fidem videlicet, lucem veram, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, simulque igne divini Spiritus glacialis orbibus hominum corda calecerent. Sed iam ad anni sequentis res gestas veniamus.

XXXIV.

XXXV. c. Beda l. 2. c. 616. PROPAGATIO FIDEI AD EXTERIOS ANGLOR.

XXXVI. PAX IN ANGLIA.

